

“Şeffaf Şehir & Yoğunluğun Mimarisi”

Wolf’un modernizme yaklaşımı onun tutarlılığını dengede tutuyor gibi görünse de bu tutarlılığın üçüncü milenyumda avutamadığı ruhsal zelzeleleri açığa çıkarıyor...

Giorgio de Chirico, terk edilmiş mekanlar ve büyüdü bir biçimde bir araya getirilmiş şeylerden oluşan kolajlarını alt tarafı birkaç yıl resmetti. Ne var ki 20. yüzyılın resim sanatını bu resimler olmadan tasavvur etmeyi imkansız hale getirmeyi başardı. De Chirico’nun kentle ve mimariyle kurduğu ilişki bugün hala çok sıcak ve tazeliğini muhafaza ediyor. De Chirico’nun formülü neydi peki?

Paolo Uccello ve Piero Della Francesca’nın nesnelere birer anıt misali içine yerleştirdikleri saydam mekanlarını, Yüksek Rönesans’ın akılcı tasarımını, çapraz ve yamuk perspektiflerle parçalamak böylece derinlik açısından gerçeküstü görüntülere ulaşmak ve hatta neredeyse kübistlerin ‘alanı bölerek kullanma’ eğilimine yaklaşmak. Böylelikle insansız konstrüksiyonlarıyla modern insanın, modernlikle olan derdini; akıl ve duygu, teknolojiyle emek arasında bölünmüş ruhunun bir profilini çıkarmak.

1956 doğumlu Alman fotoğrafçı Michael Wolf’un, ölçek duygumuzu şaşkınlığa uğratan kalabalık Hong Kong kentinden, toplu konut kesitlerine ya da Chicago kentinin gökdelenlerinin dışları kadar içlerini de görüntüleyen karelerine baktığımızda Wolf’un da post-modern insanın bu kez çok daha küresel ve çok daha yalnız kaderini tayin ettiğini iddia etmek yanlış olmaz.

San Francisco Chronicle yazarı Kenneth Baker’ın “formel zeka ve incelikli gözlem”in etkin olduğunu söylediği fotoğrafların ortak noktası, anlatmakla göstermek arasında fark göz etmeksizin yarattığı psikolojik edebi hava olabilir.

Münih doğumlu sanatçı, Amerika’da büyüdü. Almanya’da Essen Üniversitesi’nden mezun olduktan sonra Time, Spiegel, Stern gibi dergilerde serbest fotoğrafçılık yapan Wolf, 1990’ların başında haber fotoğrafı çekmekten vazgeçti. Ve Doğu’ya, Çin’e taşınmaya karar verdi. “Amsterdam’da oturuyordum birdenbire hayatımda büyük bir değişiklik yapma zamanının geldiğini idrak ettim. Kafamda tüm bir dünyanın resmi vardı ve Asya’ya geldiğimde orada bulunmam gerektiğini anlamıştım” diyen Wolf’un ilk kitabı “Dönüşüm İçinde Çin” 2001 tarihini taşıyordu. Kitap, eski bir kültürün moderniteye kucak açışını lirik bir dille hafızaya alıyordu. İkinci kitabı “Çin’de Otururken”i bundan tam bir yıl sonra gerçekleştiren Wolf, bu kitabında, çok daha çoğulcu, dinamik, yerinde duramayan, bir anlamda oturmayan bir Çin’i sergiliyordu. “Çin Propaganda Afişleri” adlı 2003 tarihli kitabından sonra fotoğrafçı, istikametini, 2005’te, Hong Kong’a yöneltti. Wolf’un her şeyin spekülasyon olduğu bu alemde peşine düştüğü kavram, organik metropolis kavramıydı.

Galeri Elipsis, Wolf'un, Hong Kong'un içine organik bir Őekilde her daim sızan en yeninin peŐine dūŐerek gerçekleŐtirdiĐi serisi "YoĐunluĐun Mimarisi" ve ilk gōĐu delenleriyle meŐhur, modern Őehir kavramının öncüsü, Chicago'daki "Őeffaf Őehir"den oluŐan bir Őeki sunuyor. Bu Őekiye bakarak De Chirico'nun akılcı Rōnesans kent mimarisine getirdiği yorumun benzeri taze bir yorumla karŐılaŐtıĐımızı sōyleyebiliriz.

Wolf'un, Őehirleri psikolojik olarak yerle bir eden modernizme yaklaŐımı, modernizmin tutarlı geometrisini alt ũst eden bir lirizmi de birlikte sūrũklüyor. Bu sūrēkleniŐte modern ruhların tũm yaraları, acıları ve bir o kadar da umut dolu yarınlarını gōrmek mũmkũn.

Sinem Sim YōRŪK